

Forfatter: Nielsen, Søren

Titel: BREV FRA: Nielsen, Søren (1848-06-04)

Citation: Nielsen, Søren: "BREV FRA: Nielsen, Søren (1848-06-04)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 40. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000021.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Nielsen, Søren, *Breve fra danske Krigsmænd,*

Søren Nielsen Hemmed til sin Huusbonde.

1ste Jægercorps. Grenaa-Egnen.

Stenderup 4 Juni 1848.

Meget Ærede!

..... Jeg vil nu lade Eder vide, at sorrige Søndag var vi i svær Slag med Tydskerne igjen, men vi drev dem den Dag 1 Miil tilbage næsten fra Sønderborg til Gravensteen og Tydskerne table nhyre den Dag, og siden den Dag har vi gaaet og smaaskudt paa hverandre hver Dag, men ingen rigtig Batalie, thi vi staaer hverandre saa nær at vi næsten kan tale sammen, og kan vi ikke lade være at give hinanden et Skud af og til. Men paa Pindsdag, saa skal Tydskerne have deres Kaal, thi Kongen har lovet dem ligesaa høitidelig en Pindse, som de gav os Paaske. I maa troe, at disse stakkels Bønder er at beklage, hvor de Tydske har lagt, thi hvor de som tog de Alt hvad der var, og truede disse arme Mennesker med at afbrænde deres Bolig, naar de ikke bragte dem hvad de vilde have, og deres Korn, som staaer paa deres Marker, har de hugget as til deres Heste, tilligemed har de taget en Deel Heste fra dem, og saa at sige al den Skade de kunde gjøre har de gjort, og det Rug som de ikke har hugget af, er saa ilde mishandlet nu under Fægtningen. Tak derfor den gode Gud, der har befriet Eders velsignede Korn, som staaer i Eders Marker, hvor I seer paa med Fornøielse, hvor I seer, at Gud belønner Eder for Eders Flid som selv og ved andre udvirkes, og gid at jeg maatte nyde den Glæde at hjælpe Eder del i Eders Lader, I fryder Eder ved Eders velsignede Korn og det brune Føl o. s. v. og jeg ogsaa, men hvad skal jeg fryde mig ved, hvor En har mistet Arme, en Anden Bene. Men vi staaer dog uforsagt, thi jeg lever ved dette Haad, at om Kuglerne regner ned som Hagel, saa er den uden Fare, som Gud vil bevare. Jeg tænker der er ingen Kugle støbt til mig og vær forvisset om, at hverken I, s. 41 Kjære Huusbonde eller Madmoder eller nogen af Eder er ud af mine Tanker nogen Time til Ende og hvor tidt ønsker jeg mig ikke i Eders Nærværelse, men naar det skal skee, veed jeg ikke. Der siges vigtignok for sandt, at Kongen havde sagt til nogle Bønder, naar de kunde faae Sæden i Jorden, skulde Karlene nok komme og høste den, men besværre det bliver ikke Alle der høsier.

Nu vil jeg ende denne min ringe Skrivelse med mange kjærlige Hilsen til Eder alle, Gamle og Unge, og du lille Christen hilses af mig at stræde og voxer, at du kan blive en rask lille Jæger i Fremtiden. Eders Tjenestekar!

Søren Nielsen Hemmed.

Lev vet, lev Alle vel.